

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg, den 19. april 2023
(OR. en)

2016/0139 (COD)
LEX 2226

PE-CONS 13/23

VISA 54
COWEB 34
COMIX 149
CODEC 495

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2018/1806 OM FASTLÆGGELSE AF
LISTEN OVER DE TREDJELANDE, HVIS STATSBOGGERE SKAL VÆRE
I BESIDDELSE AF VISUM VED PASSAGE AF DE YDRE GRÆNSER,
OG LISTEN OVER DE TREDJELANDE, HVIS STATSBOGGERE
ER FRITAGET FOR DETTE KRAV (KOSOVO*)**

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/...

af 19. april 2023

om ændring af forordning (EU) 2018/1806 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Kosovo^{*})

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

¹ Europa-Parlamentets holdning af 28.3.2019 (EUT C 108 af 26.3.2021, s. 877) og Rådets førstebehandlingsholdning af 9.3.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806¹ fastlægges listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Indholdet af listerne over tredjelande i bilag I og II til nævnte forordning bør være og forblive i overensstemmelse med kriterierne i nævnte forordning. Henvisninger til tredjelande, hvis situation har ændret sig med hensyn til disse kriterier, bør overføres fra det ene bilag til det andet, når det er relevant.
- (2) De kriterier, der baseret på en individuel vurdering bør tages hensyn til ved fastlæggelsen af de tredjelande, hvis statsborgere er omfattet af eller fritaget for visumpligt, er fastsat i artikel 1 i forordning (EU) 2018/1806. Disse kriterier omfatter ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

- (3) Kosovo opfylder kravene i sin køreplan for indførelse af en visumfri ordning. På grundlag af en vurdering af forskellige kriterier i artikel 1 i forordning (EU) 2018/1806 er det hensigtsmæssigt, at indehavere af pas udstedt af Kosovo fritages for visumpligt, når de indrejser på medlemsstaternes område. Visumfritagelsen vil sikre, at hele den vestlige Balkanregion er omfattet af den samme visumordning.
- (4) Kosovo bør således overføres fra del 2 i bilag I til del 4 i bilag II til forordning (EU) 2018/1806. Visumfritagelsen bør kun gælde for indehavere af biometriske pas, der er udstedt af Kosovo i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO). Denne fritagelse bør ikke finde anvendelse før den dato, fra hvilken det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240¹, reelt idriftsættes eller indtil den 1. januar 2024, alt efter hvilken dato der indtræffer først.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

- (5) Uden at det berører medlemsstaternes stillingtagen til Kosovos status, er det vigtigt, at der i perioden før den dato, fra hvilken visumfritagelsen reelt finder anvendelse, indgås tilbagetagelsesaftaler eller -ordninger, alt efter hvad der er relevant, med de medlemsstater, der endnu ikke har en sådan aftale eller ordning. Når disse aftaler eller ordninger er indgået, skal Kosovo fuldt ud gennemføre dem under overholdelse af princippet om non-refoulement, der er nedfældet i konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.
- (6) Kosovo har gjort betydelige fremskridt på alle hovedområder i kapitel II i sin køreplan for en visumfri ordning. For at sikre, at migration er velforvaltet og for at sikre et sikkert miljø, bør Kosovo tilstræbe at tilpasse sin visumpolitik yderligere til Unionens visumpolitik.
- (7) Visumfritagelsen afhænger af den fortsatte gennemførelse af kravene i køreplanen for indførelse af en visumfri ordning med Kosovo. Kommissionen skal aktivt overvåge gennemførelsen af disse krav og tilpasningen af visumpolitikken, gennem suspensionsmekanismen i henhold til forordning (EU) 2018/1806. Unionen kan suspendere visumfritagelsen i overensstemmelse med nævnte mekanisme, såfremt betingelserne deri er opfyldt.

- (8) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (9) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne², der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF³.

¹ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

² EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

³ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

- (10) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF².

¹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

² Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (11) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU².
- (12) For så vidt angår Cypern og Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

² Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

Artikel 1

I forordning (EU) 2018/1806 foretages følgende ændringer:

1) I del 2 i bilag I udgår følgende tekst:

"– Kosovo som defineret ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999".

2) I del 4 i bilag II tilføjes følgende tekst:

"Kosovo* (**)(***)

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

(**) Visumfritagelsen skal kun gælde for indehavere af biometriske pas, der er udstedt af Kosovo i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO).

(**) Visumfritagelsen finder anvendelse fra den dato, hvor det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1), idriftsættes eller fra den 1. januar 2024, alt efter hvilken dato der indtræffer først."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand